

[Rahbek.]

enige om, at det ikke er Aldersrentenydernes Centralorganisation, der skal bestemme, hvor meget de gamle skal have i Aldersrente.

Vesterager: Under Arbejdet paa den nugældende Aldersrentelov var det vort Formaal at komme de daarligst stillede Rentenydere til Hjælp, og jeg mener, at vi ved vor Indsats i Arbejdet opnaaede saadanne Forbedringer, at vi virkelig kunde være tjent med at stemme for Lovforslaget; samtidig opnaaede vi ogsaa visse Besparelser paa den samlede Udgift, og disse to Ting var det egentlige Formaal for vort Arbejde. Endelig gik vi med til, at der i selve Loven blev givet Kommunalbestyrelserne Ret til at uddele efter frit Skøn visse Beløb ud over de faste Takster, som blev indsat i Loven; det har den højtærede Indenrigsminister omtalt, og jeg mener, at de 12½ pCt., som Landkommunerne dér raader over som en Slags Hjælpekasse for de Aldersrentenydere, der paa en eller anden Maade kommer i øjeblikkelig Trang, er saa meget, at der er al Sandsynlighed for, at alle de, der saaledes kommer i særlig Trang, vil kunne faa Hjælp af dette Beløb. For Købstadkommunerne er Forholdet jo noget anderledes, men de har saa en større Frihed med Hensyn til Sygehjælp, og de 5 pCt., som de raader over, vil jo kunne uddeles akkurat paa samme Maade til dem, der i særlig Grad er i Trang. Vi maa derfor mene, at Kommunalbestyrelserne har Midler til at komme særlig vanskelig stillede Aldersrentenydere til Hjælp. Brændselet har jo heller ikke været særlig dyrt i det sidste Aar, og navnlig paa Landet maa jeg mene, at de allerfleste har skaffet sig Brændsel; det har i alt Fald de Aldersrentenydere gjort, som jeg kender, og jeg tror, det er ganske almindeligt i Landkommunerne, at de har sørget for at faa Brændsel til Vinteren. Og da Kommunerne sidder ret haardt i det, som der jo er talt om fra mange Sider ogsaa under den nu afsluttede Finanslovbehandling, maa jeg virkelig mene, at der ingen Grund er til at give Kommunalbestyrelserne en ny Spore til at forøge Udgifterne. Desuden er det saaledes paa Landet efter det Kendskab, jeg har til Forholdene, og jeg kender dog en Del til Landboforhold, at mange mindre Jordbrugere i Virkeligheden har saa smaa Indkomster for Tiden, at de betragter et vederlagsfrit Tilskud af Aldersrenteydelsens Størrelse som et stort Tilskud; ja, der er maaske endogsaa dem, der ikke en Gang er i Stand til at faa dette ud af deres Landbrug, selv om baade

Mand, Hustru og Børn arbejder med. Det er i alt Fald sagt til mig ganske bestemt af visse Jordbrugere, at de ikke kunde faa det ud af deres Landbrug, som der gives som vederlagsfrit Tilskud til Aldersrentenydere. Jeg har ikke bedt om at se deres Regnskaber, og jeg har ikke Forbindelse med Husmands- og Landboforeninger; men jeg er ikke i Stand til at afkræfte det, og jeg har i alt Fald set Eksempler paa, at der er adskillige, som slet ikke har haft nogen Indtægt, ja, enkelte, endogsaa ret store Landbrug, har maattet arbejde med Underskud. Jeg tror derfor ikke, man kan blive ved paa den Maade at skruer Kravene op og forlange, at Skatteyderne skal punge ud, for at vi kan blive ved at dele ud til alle dem, der kommer og kræver. Thi det er jo ikke saa vanskeligt at faa Folk til at kræve, og det er ikke saa vanskeligt at faa Folk ind i en Organisation af Aldersrentenydere og faa dem til at forlange mere. Det forbavser mig ikke det fjerneste, at de har gjort det, thi naar det gælder om at stille Krav om at faa mere, kan man sagtens faa Folk til at gaa ind i en Organisation, det behøves der ikke saa stort Arbejde for. Naar den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, ikke kan opvise andre Bedrifter end den, at han har faaet en Del Mennesker til at slutte sig sammen for at stille Krav, maa jeg sige, at jeg tror ikke, den Virksomhed fortjener stor Anerkendelse. Man maa tage Hensyn til hele den Kriseutvikling, vi er inde i, hvor mange Mennesker sidder saa haardt i det i Kampen for at komme igennem og ikke er i Stand til at udrede de Skatter, som paalignes dem, og ikke er i Stand til at faa deres Bedrift til at gaa rundt. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa den Maade, hvorpaa man, efter hvad man hører, enkelte Steder har administreret Loven, men jeg skal blot henstille til den højtærede Indenrigsminister at besvare, hvorvidt dette er lovligt. Jeg skulde dog mene, at en af de Ting, som Rigsdagen maa kræve først og fremmest, er, at de Love, som vedtages, i alt Fald bliver respekteret. Kan vi gaa ind for den Tanke, at man kan vedtage Love her, men at de ganske roligt kan saboteres, saa synes jeg, at alt Lovgivningsarbejde bliver meningsløst, og jeg tror, det vil nedbryde al Agtelse og Respekt for Lovgivningsarbejdet. Jeg er derfor forbavset ved at høre de Udtalelser, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, i Dag fremsatte, og jeg kan ikke tænke mig, det er lovmedholdeligt, eller at Kommunal-